Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 135. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го ЛИПНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 18, 1985 No. 135. VOL. XCII

На „Вовчій Тропі" влаштовують День Пластуна

Джерзі Сити, Н.Дж. — День Пластуна відбудеться цього вікенду, 20-го і 21-го липня на оселі „Вовча Тропа" в Іст Четемі, Н. Й. Усі чотири табори цього року є чисельні і успішні.

Табір новаків під назвою „Морє, як казка" має 66 таборовиків і 15 членів проводу і булави. Комендантом є ст. пл. Андрій Ганкевич. Табір новачок провадить пл. сен. Віра Попель із 79 учасниками і 19 сестричками та має назву „Хлюп, хлюп". „Слідами героїв УПА" — це назва табору юнаків, який має 61 учасників і 11 членів проводу. Комендантом табору юнаків є пл. сен. Петро Содоль. Табір юначок має також 61 учасниць та 10 членів проводу, та називається „Запалала Іскра". Комендантkою табору є пл. сен. Галя Кутко. Постійним капеляном на оселі є ст. пл. о. Іван Кащак.

Програма Дня Пластуна починається в суботу, 20-го липня, о год. 2-ій по полудні і триватиме до 3:30. Від 4-ої до 6-ої години буде дозвілля на терені оселі, в якому часі батьки і гості можуть відвідувати табори. Вечором о годині 8-ій відбудеться новацький, а в 9-ій відбудеться юнацький вогник.

В неділю, 21-го липня Служба Божа буде о год. 9-ій ранку. Відтак відразу по Службі Божій буде закриття Дня Пластуна. Від 11-ої до 5-ої години буде дозвілля усіх таборів.

Адміністрація та команда таборів запрошують батьків пластунів та гостей.

Д-р Л. Луцюк доповідав на міжнародному з'їзді

Торонто. — Д-р Любомир Луцюк, науковий співробітник Катедри Українознавчих Студій при Торонському університеті взяв участь в конференції Міжнародної асоціяції соціологів, яка відбулася від 14-го до 16-го червня в Дубровніку, Югославія. Д-р Луцюк прочитав доповідь на тему „Непередбачені наслідки переселення втікачів: досліди над іміграцією українських втікачів до Канади після Другої світової війни".

У своїй доповіді на міжнародному форумі науковців з 15 країн, в тому з Тайлянду, Австралії, ЗСА, Великої Британії, Швеції, Італії, Кувайту та Колюмбії, д-р Луцюк подав певні суґестії відносно майбутніх дослідів над ситуацією втікачів та відносно політики їхнього переселення. Він теж порушив питання правного положення втікачів в країнах їхнього першого притулку, справи їхнього переселення та людських прав.

Відмітивши, що переміщення біженців може мати не раз неочікувані, а то й суперечні наслідки в країнах їхнього поселення, д-р Луцюк висвітлив „боротьбу за душу мас", яка велася в таборах для переміщених осіб та ролю, яку відіграли члени Організації Українських Націоналістів (ОУН) серед українських втікачів. На думку д-ра Луцюка, ці „революційні активісти" мали великий вплив на формування світовідчування та мислення більшості українських переміщених осіб.

Цей свій висновок д-р Луцюк зробив на підставі дослідів над архівними матеріялами, широкого анкетного опиту та на підставі біля 300 усних історичних свідчень. Жадна нагода на переміщеня біженців до країн нового поселення не приглушила, однак, того одинокого бажання, яке д-р Луцюк називає „обов'язковою потребою повороту домів".

Деякі доповіді, відчитані на цій конференції, а між ними й доповідь д-ра Луцюка, будуть видруковані в наступних числах академічного журналу „Інтернешенел майгрейшен".

Д-р Луцюк мав змогу взяти участь в конференції завдяки спеціяльній субсидії Катедри Українознавчих Студій при Торонтонсь кому університеті.

Плянують відновлення ЦеСУС-у

Торонто. — З уваги на брак зв'язку між українськими студентськими організаціями у вільному світі, тут створено Організаційний комітет для відновлення Центрального Союзу Українського Студентства (ЦеСУС).

Після однорічної підготовчої праці комітет скликає Конгрес ЦеСУС-у, який відбудеться тут в днях 20 22-го грудня 1985 року.

Організаційний комітет є в контакті з провідниками всіх українських студентських організаіцій і на підставі цих контактів, як і також з уповноваженням голови Контрольної комісії останньої управи, скликає цей конгрес. Під час конгресу буде обрана нова управа.

Організаційний комітет заохочує всі українські студентські організації до дальшої співпраці.

За дальшими інформаціями слід звертатися на адресу: Marta Dyczok, Coordinator of Organizing Committee World Conferance Ukrainian Students, c/o 620 Spadina Ave., Toronto Ont. M5S 2H4 Canada; tel.:(416) 762-1345.

Організують подорож на Поминальні дні в Римі

Ню Йорк. — Українське Патріярхальне Товариство у ЗСА організує подорож на Поминальні дні в Римі з нагоди першої річниці смер ти св. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа.

Подорож відбудеться від 5-го до 13-го вересня ц.р.. Відлет — з Ню Йорку і коштуватиме 855 дол. від особи. Ця сума включає транспортацію чартерованими літаками Ню Йорк — Рим — Ню Йорк, нічліги із сніданками та вечерями, перевози автобусами та обслуги провідників.

Зголошення із завдатком 150 дол. приймається до 31-го липня у бюрі туристичної аґенції: Kobasniuk, Travel, INC., 157 Second Ave., New York, N. Y., 10003; tel.: (212) 254-8779.

В-во „Смолоскип" опублікувало самвидавний твір Л. Карого

Еллікотт Сити, Мд. — У В-ві „Смолоскип" появився новий самвидавний твір з України, документальний роман про Другу світову війну Лук'яна Карого „Крах".

В передмові до цього твору від видавництва пишеться:

„В українській літературі є всього кілька творів про Другу світову війну, написаних з двох протилежних позицій: письменниками УССР з позицій совєтського соцреалізму і згідно з партійними настановами, інші — всього кілька творів — письменниками, які живуть на Заході, з виразних українських самостійницьких позицій. На жаль в українській літературі немає ані одного твору, в якому ідеологічні й політичні настанови відігравали б другорядну ролю.

І власне твір Лук'яна Карого „Крах" є таким документальним твором про Другу світову війну. У ньому читач не знайде більшовицької чи комуністичної пропаґанди, як не знайде й українського націоналізму. Автор пише про українську людину, яка провела ціле життя в совєтській дійсності і до якої не дійшла, а якщо дійшла, то мимоходом, ідея самостійности України. Персонажі письменника вийшли з села Антонівки на Полтавщині. Війна розкидала їх майже по цілому світі, проти їхньої волі поставила в різні обставини й ситуації. І автор зумів вжитися в ті ситуації — чи це буде посольство СССР напередодні війни в Берліні, чи життя звичайних селян в Антонівці напередодні й під час війни, чи в боях за Бердичів, Київ, Москву і Крим, чи в совєтському запіллі на диверсійному при значенні. Автор веде своїх персонажів у піднімецький Києві, у Бабин Яр, на приму сові роботи в гітлерівську Німеччину, до українських і неукраїнських повстанських загонів в ліси Волині. Серед воєнної дійсности письменник створює надзвичайно реалістичні картини нарад генерального штабу СССР і Німеччини.

Роман Л. Карого „Крах" має 55 розділів. В кожному розділі виринає питання України і українця. Погляди на історичну ролю України, на питання української державности і самостійности, на психіку української людини висловлено щиро і відверто, не на підставі загальноприйнятих штампів серед українства на Заході, і хоч вони не відіграють цент ральної ролі, вони є важливою частиною роману.

Сам автор, який правдоподібно ще й тепер перебуває в ув'язненні, про свій роман пише:

„Крах" — це клубок людських доль, плачу, горя, радости, розлук, крови, сме ртей; клубок відчаю, страждань і людських мук; це документальний роман. Роман — це спроба створити широке полотно війни, щоденного життя і взаємин у різних аспектах: від верху донизу... „Крах" це не тільки крах політики й щоденного життя, почуттів і взаємовідносин героїв роману, а й крах самого автора, його здоров'я, нервової системи, психіки, зруйнованої демагогією, насильством, знущанням і цькуванням".

Документальний роман Лук'яна Карого „Крах" має 564 стор. (це перший том), у твердій обкладинці і коштує 15.25 дол.

Замовлення слід слати на адресу: „Smoloskyp", P.O. Box 561, Ellicott City, Md. 21043.

У КИЄВІ ВТРЕТЄ ЗААРЕШТУВАЛИ О. МУРЖЕНКА

Київ.— На початку червня в Києві був заарештований відомий правозахисник 43-річний Олексій Мурженко, який майже половину життя просидів у совєтських концтаборах для політичних в'язнів.

Олексій Мурженко

Вперше О. Мурженко був заарештований у 1962 році, коли йому було 20 років. Його відправили в концтабір на шість років за „антисовєтську аґітацію і пропаганду". Через два роки після виходу на свободу, в 1970 році, він разом з Кузнєцовим, Мендєлєвічем, Фйодоровим та іншими брав участь у відомій „Ленінградській літаковій справі", за що був засуджений на 14 років таборів.

Справа ця набула широкого розголосу за кордоном і привела до зросту жидівської еміґрації, а також до того, що багато з її учасників були достроково звільнені з таборів і вислані на Захід. Але два учасники боротьби за свободу еміґрації українець Олексій Мурженко та росіянин Юрій Фйодоров, які діяли разом з жидами, викликали у властей особливу ненависть і відсиділи свій термін у таборах „від дзвінка до дзвінка". Мурженко вийшов на свободу в червні минулого року, а Фйодоров — 15-го червня цього року. За кілька днів до виходу Фйодорова на свободу Мурженко був заарештований ніби за „порушення правил адміністративного нагляду". Видно, власті не хотіли, щоб Мурженко і Фйодоров знову зустрілися на свободі.

Після звільнення О. Мурженко поселився в Києві, де живе його жінка Любов Мурженко з трьома дітьми.

А. Білик відкрив аґенцію публічних зв'язків

Александрія, Вірджінія. — Андрій Білик, 38-річний професіоналіст, повідомив про відкриття фірми публіч них зв'язків п. н. IMAX Кор порейшен.

„Моя ширша мета — пояснив А. Білик — це створити протягом трьох наступних років самостійне, життєздатне підприємство, для всіх — включно з українськими організаціями і громадянами".

А. Білик зазначив, що фірма IMAX концентрується на бізнесових підприємствах в околицях Вашінґтону. IMAX завдячує свої початки двом українським установам-клієнтам — ФКУ який доручив А. Біликові пропаґування книжки Мирона Долота „Страта через голод: прихований голокост" та Фундації ім. Гетьмана Мазепи, яка доручила Біликові збирання фондів і пропаґування української справи в засобах масової інфрмації.

В 1983 і 1984 роках А. Білик керував інформаційними кампаніями у зв'язку з маніфестаціями, що відбулися у Вашінґтоні. В березні ц.р. його назначено відповідальним за ведення інфор — маційної кампанії Всегромадського Комітетуд для відзначення Тисячоліття Християнства в Україні. А. Білик раніше працював пресовим кореспондентом, редактором, директором зв'язків і видань у двох торговельних підприємствах та, протягом чотирьох років, спеціялістом у справах торгівлі й публічних зв'язків при великій корпорації.

Точніші інформації про компанію IMAX можна отримати від: Andrij Bilyk, Vice-President, IMAX Corporation, P.O.Box 1988, Alexandria, Va. 22313; tel.: (703) 370-1805.

Афганські летуни приземлилися в Пакістані

Ісламабад, Пакістан. — Пакістанські власті допитують сімох афганських летунів, які перелетіли кордон на гелікоптерах типу МІ-24. Покищо невідомо, чи дозволить Пакістан чужинецьким військовим фахівцям оглянути перші гелікоптери цього типу, які продісталися до країни.

Гелікоптер типу МІ-24 вважається одним з кращих сучасних військових машин, Совєтський Союз досить ефективно застосував їх проти баз партизанів в Афганістані.

Речники пакістанського уряду заявили, що допит афганських летунів буде тривати два-три дні. Семеро афганців, які приземлилися в районі пакістанського міста Міраншага, попросили політичного притулку.

Уряд Бабрака Кармаля вимагає повернення летунів і гелікоптерів, заявляючи, що вони „збилися з курсу". Але один з лідерів партизанського руху в Афганістані сказав, що летуни зв'язалися з ним два дні перед втечею і попросили дозволу перелетіти через кордон, щоб потім з'єднатися з партизанами. Він твердив, що сам дав дозвіл перелетіти кордон.

Це не перший випадок дезертирства афганських пілотів, багато з яких співчувають патріотам, які борються проти совєтської окупації. Досі вони перелітали кордон на літаках або на звичайних гелікоптерах типу МІ-8.

Західні дипломати вважають, що останній випадок дезертирства підтверджує чутки про занепад морального духу в армії режиму Б. Кармаля.

Заарештували дипломатів-терористів

Західній Берлін. — Кілька осіб, що пред'явили на летовищі Східнього Берліну дипломатичні пашпорти, були заарештовані під кінець минулого тижня. В їх дипломатичних валізах знайшли вибухові матеріяли.

Західньонімецька газета „Ді Вельт" у передовій статті підкреслила, що цей арешт є першим наслідком співпраці СССР і ЗСА в ділянці боротьби з міжнародним тероризмом. Газета твердить, що невідома особа попередила східньонімецькі власті, що терористи, які видають себе за близькосхідніх дипломатів, мають намір принести на поклад літака вибухові матеріяли. Згідно з повідомленням інформатора, терористи повинні були зустрітися в Західньому Берліні зі своїми колеґами і потім разом захопити американський літак.

Деякі західні журналісти висловлюють сумніви щодо щирости СССР співпрацювати з країнами Заходу в боротьбі проти міжнародного тероризму. „Не виключено, — сказав один із західньонімецьких кореспондентів, — що Совєтський Союз вирішив пожертвувати кількома терористами, щоб показати З'єднаним Стейтам, що Москва не зв'язана з міжнародними терористами, а, навпаки, хоче допомогти Заходові у боротьбі з цим злом. Але до того часу, поки терористи не почнуть діяти на території СССР або в інших країнах соціялістичного табору з такою ж інтенсивністю, як вони діють на Заході, ми не повіримо в щирість Совєтського Союзу. Чому терористи всіх національностей вважають своїми ворогами лише американців і західньоевропейців? Я не вірю в містику. А раціональне пояснення цього таємничого феномену може бути лише одне: терористів направляє Совєтський Союз".

НА СОЮЗІВЦІ

Д. Чорній і Т. Савчак здобули перемоги в першому тенісовому турнірі сезону

Союзівка. — Денис Чорній, який минулого року не міг взяти участи в тенісовому турнірі УСЦАК-Схід, бо репрезентував українців на Вільній Олімпіяді в Торонто, цього року здобув перше місце в групі чоловіків в турнірі, що відбувся тут в суботу і неділю, 6-го і 7-го липня. В дорозі до примату цієї 17-членної групи, цей молодий змагун - студент Колюмбійського університету детронізував двократного чемпіона Андрія Хархаліса у півфіналі вислідом 6-0, 6-4, а у фіналі добився своєї першої перемоги над д-ром Зеноном Матківським 6-1, 6-0. Денис приїхав в дуже добрій формі, із сильного першого сервою і справді професійним форгендом. Єдиний змагун, який держався нарівні з ним — це був 17-літній Евген Олинець, минулорічний переможець в групі старших юнаків, який цього року змагався в групі чоловіків. Він програв, щоправда, у чвертьфіналі до Д. Чорнія, але з респектабельним вислідом 6-7 (1-7), 1-6. Ці змагання, як і інші чвертьфінали, відбулись в суботу увечорі в закритій залі в Кінгстоні, Н. Й., що зумовив зливний дощ.

В дорозі до фіналів д-р Матківський - найстарший віком в тій групі — таких молодих змагунів як Василь Манько і Юрій Цікало, не втративши сета.

У групі жінок Таня Савчак повторила свій примат з -перед двох років (минулого року була в Торонто, як і

Д. Чорній (зліва) і д-р З. Матківський отримують нагороди від М. Сосяк і В. Кваса.

Т. і Л. Савчак забрали трофеї до Філядельфії і там ними поділились. Передали їх О. Попович (зліва) і інж. Р. Ракочий, ст.

(Закінчення на стор. 3)

В СВІТІ

В ЧЕРВНІ БУВ ЗАРЕЄСТРОВАНИЙ найнижчий рівень еміграції жидів з СССР за останній рік — виїхало лише 37 осіб. З них 17 бажали поїхати до Ізраїлю, решта перебувають в Італії на шляху до інших країн. Як відомо, еміграція досягла вершини в 1979 році, коли з СССР виїхало 51,330 осіб,але торік вона зменшилася до 1,000 осіб.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ Філіппін Хуан Енрайл попередив, що обмеження американської військової допомоги урядові Фердинанда Маркоса може привести до ліквідації двох стратегічних військових баз ЗСА. Це попередження надійшло після того, як минулого тижня Палата Репрезентантів Конгресу ЗСА проголосувала за те, щоб у 1985 фінансовому році Філіппіни одержали 155 мільйонів долярів економічної допомоги і 25 мільйонів військової. ЗСА надають Філіппінам допомогу згідно з угодою, на підставі якої там знаходяться американські військові бази.

ЯПОНСЬКЕ АҐЕНТСТВО новин, яке висвітлює події життя імператорського дому, повідомило, що імператор Японії Гірогіто — 124-ий імператор країни, якому в квітні цього року минуло 84 роки, встановив рекорд довголітнього правління, перебуваючи при владі на протязі 58 років,з 1926 року. Незважаючи на похилий вік, імператор щодня займається державними справами, дві години вранці і дві години по обіді, підписуючи за рік приблизно 3,000 різних документів.

РЕЧНИК ФРОНТУ ВИЗВОЛЕННЯ Ерітреї заявив, що етіопські повстанці нанесли серйозної поразки урядовим військам у північнозахідній частині країни, захопивши місто Баренту. Представник етіопських партизанів сказав, що під час 36-годинного бою за місто було вбито, поранено і взято в полон кілька тисяч урядових вояків, але втрат самих партизанів він не вказав. Тепер партизани контролюють майже 85 відсотків сільської території Ерітреї і представники влади можуть подорожувати з одного міста до другого лише під військовою охороною.

ЛІБЕРАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНА партія Японії, яку очолює прем'єр-міністер Ясугіро Накасоне, добилася значних успіхів в міських виборах в Токіо. Ліберально-демократичній партії вдалося збільшити кількість своїх депутатів у муніципальній асамблеї Токіо з 51 до 56. І хоч їм все ще належить лише 36 відсотків із загальної кількости депутатів, ця перемога одушевила лідерів партії, які тепер думають про вчасні парляментські вибори, щоб компенсувати серйозні втрати в минулих виборах 1983 року.

В АМЕРИЦІ

ПЕРШИЙ ПРОБНИЙ ВИБУХ атомової бомби відбувся 16-го липня 1945 року в Ню Мексико. Минулого вівтірка минуло 40 років від цієї спроби, яка виявснила ряд питань про атомову реакцію. Від того часу виринув ряд етично-моральних питань, які дискутується по сьогоднішній день в наукових, політичних і релігійних колах.

ГОЛОВНІ ДОРАДНИКИ президента Роналда Регена переберуть деякі з його завдань на час коли він перебуватиме в шпиталі. Урядовці Білого Дому сказали, що поодинокі члени кабінету зустрічатимуться частіше та інформуватимуть Президента про хід подій в країні і в світі.

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ повідомив, що за перші шість місяців 1985 року в ЗСА були лише 18 великих страйків, якими були охоплені в загальному лише 83,500 робітників, відколи Уряд почав вести статистику про це. За останні 40 років це найменше число страйків. Найбільше страйків припало на 1952 рік, коли 2,7 мільйона робітників брали участь у 470 великих страйках. Зменшення страйків спричинене, як вважають фахівці з цієї ділянки, кількома факторами: юнійні провідники зрозуміли, що Уряд не підтримує їх, доказом чого є страйк в 1981 році летунських диспетчерів, яких звільнено за страйкування з праці; збільшення автоматизації виробництва, що дозволяє замінити страйкуючих; зменшення числа членів юній і ряд інших. Відділ статистики Департаменту праці великим страйком уважає такий, в якому страйкує на протязі одного дня принаймні 1,000 робітників. В 1960-70 роках таких страйків було 285, а в 1983 році — 81 ,а в 1984 — лише 62.

В НЕЙПЛС, ФЛЬОРИДА, вибухом двох бомб, покладених в автомобіль, були забиті 63-річна вдова „тютюнового короля" Маргарет Бенсон і їх син 21-річний Скотт. Сестра Скотта, Керол, була тяжко поранена і знаходиться тепер у критичному стані в місцевому шпиталі. Другий син Стів, під час цього випадку був у розкішному клюбі, що є власністю мільйонерки Маргарет Бенсон, і розташована в найбагатшому районі цього курортного містечка на березі Мехіканського заливу, який, до речі, дуже добре охороняється. Вартість всього майна мільйонерки невідома, але тільки один її маєток оцінюється на 10 мільйонів долярів. Місцева поліція заявила, що покищо їй невідомо причин вбивства. Агенти ФБІ, що розслідують цю справу, звернули увагу на те, що М. Бенсон два тижні перед смертю зробила новий тестамент, в якому не були згадані особи, що фігурували в її попередньому тестаменті.

В НЮ ЙОРКУ ІНСПЕКТОРИ з Управління охорони довкілля перевіряли виконання розпорядження міського управління про заощадження води. Десятки осіб, що порушили це розпорядження, будуть покарані на різні суми, від 100 до 1,000 долярів. Багато нюйоркчан не дотримуються цього розпорядження. Відомі тисячні випадки порушення його. Мешканці цього міста обурені поведінкою совєтських дипломатів, які в своїх будинках в Риверлейлі на [illegible] поливають поляни і миють автомобілі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Недуга Президента і стабільність системи

Американський Президент за Конституцією має такі величезні права й обов'язки, що кожна його поважніша недуга та ще й сполучена зі шпиталем і операцією створює автоматично атмосферу політичної кризи. Але ця Конституція водночас так виразно і чітко визначує наслідство кожночасного президента, що, — як це доказала історія ЗСА, — навіть несподівана смерть президента, яка потрясає суспільство, не має поважних наслідків на хід державних справ, бо на опорожнене місце негайно вступає вибраний народом віцепрезидент. Так було 14-го квітня 1865 року, коли то автор Джан В. Бут пострілив у театральній льожі у Вашінґтоні 16-го з черги президента ЗСА Абрагама Лінколна. Важко ранений Лінколн помер наступного дня і в той же день заприсяжено його наступника Ендрю Джексона. Подібне повторилося з трагедією убивства президента Джана Кеннеді 22-го листопада 1963 року в Далласі в Тексасі. Під час перевоження тіла вбитого президента до Вашінґтону — в літаку заприсяжено його наступника Линдона Джансона. Насправжня політична криза настала в Америці, коли у 18-го з черги президента Вудро Вілсона наступив вилив крови в мозку в жовтні 1919 року і його дружина Мері Тодд і лікар Білого Дому зуміли на протязі 17-ти місяців тримати Уряд і Конґрес у непевності щодо дійсного здоровного стану Вілсона. Вирішно допоміг у цьому розмірний спокій в міжнародній ситуації після закінчення Першої світової війни і стабілізація відносин в Америці.

Поважне занедужання президента Роналда Реґена з потребою двох шпитальних операцій в минулому тижні було прикрою несподіванкою для нього самого, його дружини Ненсі і всього американського та міжнародного світу. Бо Роналд Реґен, найстарший віком урядуючий президент виявляв на своєму 74-му році життя силу і бадьорість куди молодшої людини. Він їздив верхи, залюбки плавав, грав голф чи теніс, не виявляв ніякої втоми під час багатогодинної праці в Білому Домі чи у своїх заморських подорожах.

Усі американські часописи, однаково прихильні як неприхильні супроти того консервативно-республіканського табору, що його підпорою став Роналд Реґен, висловили одностайне бажання побачити його якнайшвидше знову у Білому Домі, у його давній першорядній формі фізичній і духовій.

Світ переживає тепер кризу, що її створив посилений міжнародний тероризм. У своїх публічних заявах Реґен кількакратно підкреслював конечність „кари" для вбивників американського вояка Роберта Стітема після схоплення американського літака 14-го червня ц.р. над Атенами і для спричинників в'язнення 39-ох американців протягом 17-ти днів. Актуальність потреби боротьби проти тероризму підкреслює факт, що сім американських діячів усе ще перебувають у руках бандитів, які схопили їх в останніх місяцях в Ливані. Згідно зі заявою речника Білого Дому Леррі Спікса — Реґен, ще напередодні свого переїзду до шпиталю заповідав якусь „акцію" проти тероризму. Тому несподівана друга шпитальна операція і заповіджена відсутність Реґена у Білому Домі найменше на яких 10 днів, стала найпершою тривожною подією.

Проте хід державних справ у ЗСА не зазнав ніякої затримки. Протягом кількох годин шпиталь, де перебуває Реґен перетворено в „малий Білий Дім" з усіма тими технічними лаштунками, які вможливлюють недужому Президентові зберігати контакт із своїми дорадниками, Конґресом і зовнішнім світом. Коли віцепрезидент Джордж Буш полетів для виголошення промови до Бостону у стейті Массачусетс, відкіля плянував перевести кінець тижня у свому родинному місті в стейті Мейн, то зараз же повідомлено, що він є у постійному телефонічному зв'язку з недужим Президентом і його оточенням у шпиталі та готов впродовж буквально півтори години вернутися до Вашінґтону.

З'єднані Стейти Америки втішаються своєю суверенністю ледве кругло двісті років. Але в тому — з перспективи всесвітньої історії — короткого часу встигли стати не тільки найбільшою світовою потугою із найвищим життєвим стандартом і найсильнішим промисловим потенціялом, але й створили таку тривку державну систему, яка не боїться кризи з приводу занедужання голови державної верхівки. Очевидно, всі американські громадяни без різниці раси, віри й національности — щиро і сердечно бажають Роналдові Реґенові швидкого видужання, складаючи йому своє найщиріше співчуття з приводу його непередбаченого занедужання.

Микола Браболяк

СТРІЧА РЕҐЕНА З ҐОРБАЧОВИМ: ПЕРСПЕКТИВИ

Америка діждалася великої чести: їх пролетарська ясновельможність, нині милостиво пануючий в Кремлі „самодержавець Росії і підлеглих колоній" і т. д. і т. п. — Міхаїл Горбачов, зволив урешті прийняти запрошення Реґена стрінутись із ним. Американський Президент уже двічі стрічався з совєтським лідером останніми роками на терені Совєтського Союзу, то була черга на стрічу на терені Америки, хоча б на такому невтральному терені як ОНацій. Отже і в тому вимова, що вони мають зійтись на терені чужої держави. Білий Дім приготовляє публічну опінію на сумнівний вислід цієї конференції, усе ж настоювання ЗСА на цю стрічу надто вимовне, щоб не коментувати її.

Не гаразд твориться в американській зовнішній політиці. Чи не головна причина в тому, що ця міжнародна політика Америки є постійним закладником внутрішньої політики, надто сильного тиску тої політики на Уряд, на той чинник, який повинен мати вирішальний голос в міжнародних стосунках. Тому навіть насуваються питання чи демократії можуть успішно суперничати з ходами зовнішньої політики тоталітарних політичних систем. У зовнішній політиці чи не найважливішим фактором є послідовність і стійкість, а як їх утримаєш у системі, де стільки „комітетів", а щонайгірше „леббі", не згадуючи вже про засоби масової інформації. Важливим чинником у зовнішній політиці теж засекреченість; а як це заховаєш у демократичній системі?

Совєтська міжнародна система вдержує визначену політичну лінію брутально консеквентно. Хто її формулює і хто про неї рішає, нікому невідомо. Вона засадно зсинхронізована з економічними факторами (ніхто там не торгується публічно скільки видати на ту чи іншу воєнну систему, скільки бомбовиків, а скільки ракет), а „народ" завжди „схвалює" устами контрольованих засобів інформації все, що уряд бажає. Чи то був Брежнєв, Андропов, чи Черненко, чи нині Горбачов, зигзагів в тій політиці не помітиш. Керував нею назовні, і її виразником за останнє більш чвертьстоліття був білорусин із „кам'яним обличчям" — Громико, маломовний, холодний, знаменитий дипломат. Він, мабуть, залишиться і надалі „рабином" у ділянці зовнішньої політики, основних змін у ній не буде, а надії деяких коментаторів на те, що Горбачов призначив „свого" Семірадзе, з метою зачати нову еру в совєтській зовнішній політиці — більш чим наївні. Лінія буде утримана.

Американською зовнішньою політикою не керує така логіка і сувора дійсність. Новий президент із своїми дорадниками все спочатку „розганяється" справляти „помилки" попередника, але під тиском дійсності і „леббі" — завертає і йде на компроміси. Американська політика переходить від одної екстреми у другу. Картер хотів увести у політику з совєтами принципи моралі. Висунув „постулят пошанування совєтами прав людини, бавився у „проповідника", хотів „навернути" сатану. Не розумів, що сатани не навернеш. Ідеалістично підходив Картер теж до питання нуклеарних збросєнь. Свідомий, що совєти на тому полі дещо позаду, відкликав продукцію бомбовиків типу В -1, обмежив кошти на морські збросєння, обмежив прерогативи СІА. Це підбадьорило совєтів і прийшли їхні акції в Африці, Афганістані, но і найголовніше — шалене прискорення розбудови нуклеарної зброї. Ці ходи викликали побоювання, що престиж Америки слабне — як реакція — до влади прийшов Реґен.

Реґен взявся направляти здогадні промахи „проповідницької" політики Картера і попав у протилежну екстрему: „виграв" із совєтами двобій про насадження в Европі типу Першинґів II і „крилатих" ракет, підкріпив американські збройні сили в інших ділянках, а головне ошелешив совєтів ідеєю „війни під зорями". Став звати совєтів такими, якими вони є, дияволами. Але як Картер переборщив як „проповідник", Реґен загнався задалеко як колишній актор. Це занепокоїло Европу. А не оброниш Европи проти її волі. Прийшли прохання до совєтів повернутись до стола Женевських переговорів про мітинг на вершинах із Черненком, відтак Горбачовим...

Реґен готувався до розправи зі совєтами „з позиції сили". Зумів він підбудувати цю „силу" Заходу за п'ять літ його лідерства? Без сумніву підкріпив мілітарний потенціял Америки. Але чи більше тих Першинґів і загалом квантитативне, а квалітативне, покращання озброєння рішає нині про „силу" держави? Істотним фактором у міжнародних взаєминах є радше постава держави в кризових ситуаціях, то що зветься „престижем". А з тим Америці не везе власне завдяки тому, що американська зовнішня політика є під хронічним тиском усяких „леббі", які репрезентують інтереси груп, а не національний інтерес. От хоч би узяти до уваги недавню кризу в американській політиці, викликану захопленням шіїтськими терористами літака ч. 847. Посипались громи на терористів, на їхні бандитські методи, які вони стосують для досягнення політичних завдань, але під тиском унутрішніх чинників не говориться про причини, які викликають такі деспе-

(Закінчення на стор. 3)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Лев Яцкевич

Готель в космосі

У 1980 році на книгарському ринку появилася 500-сторінкова книжка „Передбачення майбутности", в якій зібрано поверх 3,000 футуристичних передбачень людей, обдарованих п'ятим змислом, відомих авторів наукової фантастики, професійних футурологів та відомих вчених і професіоналістів.

Одним із них є Артур Кларк, автор поверх 50-ти книжок, вчений фізик та довголітній секретар англійського плянетного товариства. Під сучасну пору він мешкає на острові Цейлоні (в Срі Лянка).

На його думку, саме поняття передбачення — слід вважати нонсенсом, важко бо говорити про щось, що не існує. А все ж таки багато речей, які люди передбачили багато років тому, сповнилося. На думку А. Кларка, вони сповнилися тому, що були основані на проєкції, чи радше екстраполяції загальної спрямованости, чи статистичних висновків. Такими екстраполяціями слід вважати його передбачення про можливість існування в космосі, на переломі 80-их років, простірної дослідної станції, з обслугою 5-10 людей, яка кружлятиме на 200-300-милевій орбіті навколо землі та створення в 2000 році першої постійної бази на місяці. До такої екстраполяції слід зарахувати також можливість вичалення в простір в 1990 роках агенцією НАСА орбітного готелю, в якому кожний турист, крім фантастичних панорами, матиме змогу плинути в повітрі, як пташине перо, використовуючи феномен невагомости, спати як немовля на повітряному матраці та насолоджуватися люксусовими, вибагливими „Ті-Ві" обідами.

Над побудовою такого космічного готелю та одночасно дослідної станції працює Білл О'Даннелл, науковець НАСА. Його першим завданням зробити облік пасажирів зацікавлених в подорожі в такому космічному готелі. З уваги на те, що цей готель становив би таку комбінацію з науковою дослідною станцією, кількість кімнат в ньому була б дуже обмежена, а їхня ціна, на туристичні обставини, неспівмірно висока.

Вистане згадати, що під сучасну пору кошт перебування одного астронавта в просторі дорівнює 10 мільйонів долярів за один тиждень. Білл О'Даннелл вважає, що, правдоподібно, цей кошт буде на половину менший для цивільних туристів!

А тепер, як виглядатиме перебування та розвага вакаційних туристів в тому космічному готелі? Найбільшим козирем для кожного з них буде приголомшливе навкілля та фантастичний вид на засіяну гронами зір галактику Молошного шляху. Хоч хвилювання, пов'язане з міжгалактичними вакаціями буде завелике, щоб думати про сон, то все ж таки він становитиме велику частину дії біологічного годинника кожного туриста, наснажуючи його новими силами. Але в тому ніхто не матиме великих проблем, бо вистане завинути себе в простирало та завісити його будь де на стіні, щоб вигідно переспати ніч на повітряному матраці.

Для обслуги дослідної станції та самого готелю орбітний корабель матиме перманентну залогу. Кожному туристові ранок відкриватиметься чудовим видом кріз широчені вікна, на безхмарне небо. На жаль, воно не буде блакитне, а оксамитно-чорне, засіяне маком срібних зір, а готель, неначе каруселя, кружлятиме навколо землі. Повний оборот триватиме 45 хвилин. Кожний, немов на великому блакитному глобусі, матиме змогу оглядати Землю в повній її красі, з обрисами материків, островів, озер і морів та срібних ниток рік. При тому, цілий готель буде оповитий кожних наступних 45 хвилин чорною пітьмою. За час одної доби кожний турист переживе 16 космічних „днів" та 16 космічних „ночей". Звичайно, при тій постійній зміні навкільної панорами туристи мусітимуть щось перекусити. І тут вони зустрінуться з новою проблемою, а саме проблемою невагомости, закон якої зумовить характер харчу, який мусить бути достатньо липкий, щоб триматися ложки та виделки.

Тому готелеві туристи будуть часто їсти пудинг, що є не тільки висококалорійний, але й багатий у протеїну. Проблема буде також з коктейлями, кавою та чаєм, що вони питимуть крізь соломинку, з пластичних мішечків, за незначним потиском долоні.

Доїзд до космічного готелю триватиме тільки декілька хвилин ракето-літаком, за те причал, докування, зміна залоги тощо, забере декілька годин. Усі готелеві кімнати будуть розміром 15 х 60 стіп. Звичайно, кожну кімнату можна буде перегородити на менші приміщення, щоб запевнити їхнім жителям вигоду та незв'язаність. Щоб приготовити, проте, майбутніх жителів космічного готелю до нового стилю життя, кожний з них буде мусіти відбути двомісячний курс, в часі якого вони перейдуть заправу безвагового життя.

ІРАНСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство передало, що іранські війська вночі на неділю, 14-го липня, просунулися на іракську територію на 19 миль і що іракські війська при цьому зазнали значних втрат. Про втрати іранської армії агентство не повідомляє.

Іван Кедрин

ГРЕЦІЯ КОЛИСЬ І ТЕПЕР — ОЧИМА МИСТКИНІ

(Розмова з Людмилою Морозовою у Гантері)

Людмила Морозова, одна з найвидатніших сучасних образотворчих мистців у вільному світі із старшого покоління, учениця ще Федора Кричевського, що її два портрети є в монографії Кричевського, — сама колишня професорка високої мистецької школи на Квінсі в Ню Йорку, вернулася недавно із ще одної своєї подорожі по Греції. Було цікаво довідатися, чи і як вона відчувала різницю у відносинах у Греції, коли їздила туди раніше і востаннє. Тому, користаючи зі свого перебування у Гантері в Кетскильських горах у липні цього року автор цих рядків відвідав знову Людмилу Морозову, найкращу теперішню репрезентантку імпресіонізму в українському образотворчому мистецтві, та завів розмову.

— Пані Людмило, ви відомі всім вашим знайомим і приятелям, ви що закохані у Грецію і кількакратно їздили туди. Цікаво почути ваші враження з цієї останньої вашої подорожі.

— Правда ваша, що я люблю Грецію. Мені радили, щоб я їхала цим разом кудись інде, наприклад в Еспанію, яка також цікава своєю мавританською архітектурою, але я воліла поїхати знову до Греції. Моя мрія, чи моя місія — створити пензлем „Вічний спокій", а цей вічний спокій можна знайти в атмосфері руїн античної Греції.

— А чи ви знайшли той ідеальний спокій і тепер у Греції за правління Андреаса Папандреу?

— У тому то і парадокс, що у природі і в архітектурі Греції вічний спокій, а у політичних відносинах і щоденному житті там тепер повний хаос. Ось полетіла я туди грецькою летунською лінією. Вона ще найдешевша, повний літак греків, усі моляться при відлеті з Ню Йорку і моляться, коли літак приземлюється на летовищі в Атенах...

— Вибачте, що перерву. Як же це примирити, що кількасот греків моляться у літаку, а уряд в їх батьківщині комуністичний?

— У цьому й річ, що правдивих комуністів у Греції, — казали мені, — не більше, як 10 відсотків. Але опозиція не має доброго популярного лідера і Папандреу обіцяє молоді прогнати всіх американців і це їм подобається. Папандреу знову виграв вибори, бо його сила що опозиція розбита. Міністром культури в його уряді є Мелліна Меркурі, комуністка, акторка відома з театрів у нюйоркському Бродвеї. Андреас Папандреу — теж дістав високу освіту в Америці, він американський громадянин, був професором економії в Америці, але по всі Греції йде протиамериканська кампанія. На 1-ше травня там все червоно, поруч грецьких прапорів — червоні. Але Папандреу знає, що Греція потребує до загину туристів з Америки, з американською валютою. Коли зменшився цей туристичний рух — воно зразу відбилося на всій економіці і на всьому торговельному житті Греції. Я завжди старалася щось купити у Греції з тамошнього народного промислу, щось із славетньої грецької майоліки чи тканин. Тепер там нічого нема. Побачила я за вікном одної крамниці гарні речі. Зайшла до середини, а купець каже, що не продає. „Чого ж виставляєте, як не продаєте?". А власник крамниці каже: „Показую, що щось маю, але нічого нам не доставляють ніщо не продукується..." Є комуністичний режим, але робітники щораз страйкують, не так, як у совєтах, де страйки заборонені.

— Як же пояснити це з фактом, що уряд комуніста Папандреу, а робітники страйкують і люди прихильно ставляться до туристів?

— Офіційно заперечують, наче би Греція була комуністична. Там все таки затримано демократичні вибори і уряд Папандреу лявірує. Він не хоче поривати з Америкою ані з европейськими західніми державами і їхнім економічним світом. Тому там такі парадокси і такий хаос.

— Скільки разів і коли ви, пані Людмило, були у Греції?

— Перший раз їздила туди у 1969 році. Вибрала найдешевший транспорт — плила 27 днів вантажним кораблем. Тепер таких можливостей взагалі нема. Другий раз я була у Греції в 1976 році, і в цьому році втретє.

— А що вас так „тягне" до Греції, що вас туди особливо приманює?

— Греція стимулює мене до малювання. Грецька природа, залишки античної Греції у розкопаних руїнах, архіпелаг грецьких островів, навіть сучасний побут греків і їх звичаї, які ще дотепер почерез тисячоріччя не відірвалися на 100 відсотків від старогрецького мітологічного поганства, все це захоплює мене полонить і стимулює. Я пізнала вже добре Грецію і греків, я знайшла серед греків добрих приятелів, я знаю тамошні крамниці й ресторани, готелі і можливості дешевого приміщення. Чу-

(Закінчення на стор. 3)

Ігор Витвицький

ШУКАЮЧИ ПРАВНИХ ОСНОВ

III

У грудні 1921 року на Дев'ятому всеросійському з'їзді рад і опісля через рік на Десятому з'їзді рад Сталіна обрано й затверджено народним комісарем для справ національностей. Не зважаючи на те, що він інколи виступав проти „великодержавного" російського шовінізму, у своїй роботі він не відходив від великодержавних позицій. Так у вересні 1922 року Сталін запропонував „Проєкт резолюції про взаємини РСФСР з незалежними республіками", у якому передбачалось включення республік, як автономних областей у РСФСР. Цей проєкт „автономізації" зустрівся з опозицією Леніна і через декілька місяців був замінений проєктом союзного договору. Одобрений ЦК Російської КП (б), цей другий проєкт став основою Договору про утворення Союзу ССР. Остаточний текст того Договору враз із супровідною Деклярацією був прийнятий делегатами республік 30-го грудня 1922 року на Першому з'їзді рад СССР, що відбувся в Москві.

У вступі до того приватного акту було сказано, що республіки — Російська Федеративна, Українська, Білоруська і Закавказька Федеративна заключають державний союзний договір, який приводить їх до об'єднання в одну союзну державу — Союз Совєтських Соціялістичних Республік. Такий був формальний акт народження цього політичного утвору.

Очевидно, зміст і форма тієї першої конституції не задовольняли її авторів, бо вже в наступному році почалась праця над проєктом нової. У цій підготовчій праці Сталін знову зайняв передову позицію, як голова й член різних комісій, на яких обговорювано запроєктовані зміни й доповнення. У дискусіях на цю тему виступали теж представники Української ССР, намагаючись внести в проєкт зміни, які обмежували б суприматію центральної влади. Сталін постійно заперечував їхні предложення і відповідаючи українським представникам він говорив: „...В конституції прийнятій на Першому з'їзді рад СССР сказано, що такі-то й такі республіки об'єднуються в одну союзну державу Союз ССР. Українці прислали в ЦК свій контрпроєкт. Там сказано: такі-то й такі республіки утворюють союз соціялістичних республіки. Слова — об'єднуються в одну союзну державу — викинено. Шість слів викинено. Чому? Чи це був припадок? Що сталось з федерацією?" А накінець він сказав таке: „Я бачу, що деякі товариші українці в часі від Першого з'їзду Союзу Республік до Дванадцятого з'їзду партії і до теперішньої наради перейшли деяку еволюцію від федералізму до конфедералізму. Ну, я за федерацію, це значить проти конфедерації, це значить проти пропозиції Раковського й Скрипника".

Так пропозиції українських товаришів не пройшли і федеративний статус Союзу був запевнений. Текст нової конституції, в якому було вже виразно сказано, що республіки об'єднуються в одну союзну державу, був прийнятий на Другому з'їзді рад СССР 31-го січня 1924 року.

У зв'язку з повищим треба сказати, що розрізнення, про яке говорив Сталін має своє значення в державному праві. Федерація це союзна держава і міжнародно-правна особовість, а з тим і суверенність належить тільки їй самій тоді, коли її складові частини тих атрибутів не мають. Знову ж конфедерація — це союз держав і кожна держава, що входить у склад того союзу зберігає за собою державний статус і суверенність.

Чергова совєтська конституція була проголошена з датою 5-го грудня 1936 року. Її називають Сталінською, хоч попередні були теж Сталінського походження. Не зважаючи на зміни, які торкались головно внутрішньої структури влади, зокрема її законодатних і виконавчих органів, основні лаштунки державної побудови залишились однакові. Та от, коли прийшла війна і з нею різні непередбачені події і врешті, коли заговорили про утворення міжнародного об'єднання, то довелось піти на таке діло, як поширення прав республік. Отут і постала заковика. Згадати б мимоходом, що „Ню Йорк Таймс" надрукував був з того приводу статтю п. н. „Одна Росія стає 16-ма Росіями".

Як згадано, в меморандумі уряду УССР, запропонованому на конференції у Сан Франсіско, було сказано, що „УРСР відновила права, які їй раніше належали і які вона добровільно передала СССР — на встановлення безпосередніх зносин з чужоземними державами..." і т.д. Це відновлене право ввійшло до союзної конституції (стаття 18а) і до республіканської (ст. 15а). Другим відновленим правом була постанова про окремі республіканські військові формації, яка ввійшла до союзної (ст. 18б) і до республіканської конституції (ст. 15б). Ці „відновлення" створили правну підставу для прийняття Української й Білоруської республік в члени ОН і з цього приводу їх слід розцінювати, як один із тактичних ходів совєтського режиму. Однак дехто був схильний вбачати у цьому початок курсу на децентралізацію і перебудову Союзу на конфедерацію.

Наступна союзна конституція, звана Брежнєвською, сьогодні обов'язуюча, була проголошена в жовтні 1977 року, а українська республіканська в квітні 1978 року. Число республік дійшло за той час до 15-ти. Постанова про окремі республіканські військові формації до нової конституції не ввійшла, натомість право на встановлення дипломатичних зносин з чужоземними державами покищо залишилось. Конституцію цю можна вважати формальним завершенням чергового етапу совєтського „прогресу" з уваги на різні зміни й новизни, які вона внесла.

Питання державного статусу Української ССР під цю пору треба розглядати саме у зв'язку з приписами тієї конституції. Питанням цим ще раніше поцікавилось багато українських і неукраїнських дослідників і ми можемо реєструвати низку подібних і суперечних поглядів. Умовно можна тих дослідників поділити на три групи: совєтських та українських і неукраїнських поза межами СССР.

Якщо йдеться про першу групу, то тут очевидно панує однозгідність. Висовуючи концепцію подвійного суверенітету, совєтські теоретики заступають погляд, що Союз є повним сувереном, а республіки мають добровільно обмежений суверенітет.

(Продовження буде)

Д. Чорній...

(Закінчення зі стор. 1)

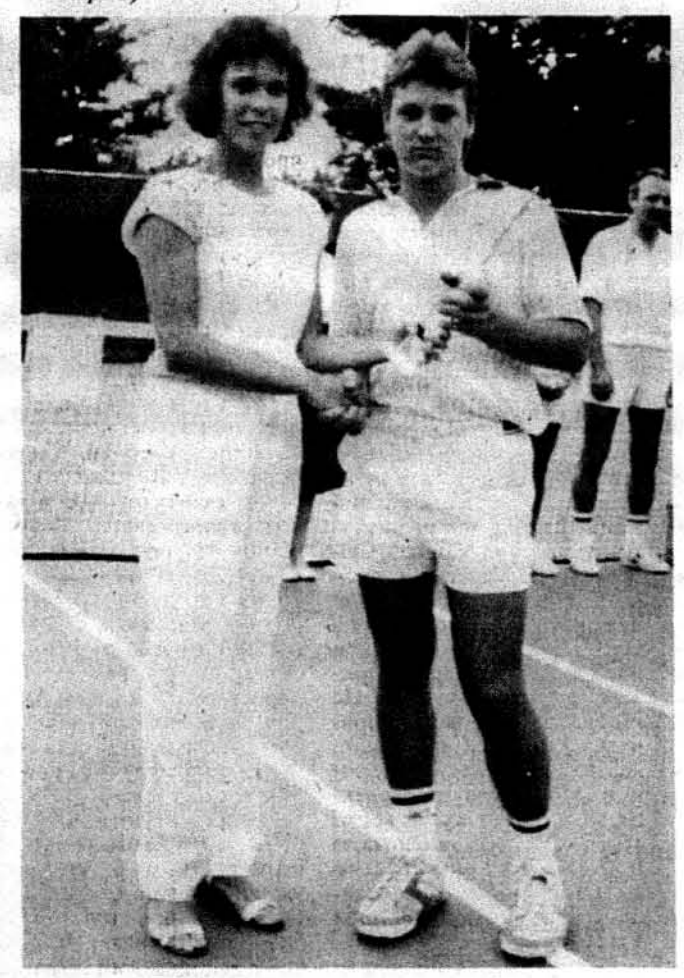
Фіналісти в групі сеньйорів З. Снилик (зліва) і Ю. Савчак отримують нагороди від М. Сосяк і В. Кваса.

А. Ракоча-Крушельницька і О. Кизик (справа) нагородили фіналістів в групі молодших сеньйорів Ю. Грабця (зліва) і Ю. Витановича.

О. Була (справа) і Л. Кальман одержали нагороди від своїх таборових інструкторів Ю. Савчака і З. Снилика.

А. Ракоча-Крушельницька нагородила Т. Грабця трофеєм за третє місце в групі юнаків.

Третє місце в групі жінок здобула К. Кизик. Нагороду вручає В. Квас.

її сестра), перемагаючи у фіналі свою молодшу сестру Ліду, 6-1, 6-1. Ці змагання відбулись кілька днів після турніру у Філядельфії, бо Таня, інструкторка на тенісовому таборі (як і Ліда) перестудилась, а Ліда і комісія турнірова погодились на відкладення цих змагань до часу видужання Тані. У півфіналах Т. Савчак елімінувала Анну Дубас, а Л. Савчак — Ксеню Кизик, яка відтак здобула третє місце після довгого маратону проти А. Дубас, перемагаючи 7-5, 5-7, 6-4. Ксеня вперше цього року авансувала на тенісовому таборі з таборовички до молодшої асистентки.

У групі молодших сеньйорів Юрій Грабець переміг у фіналі Юрія Витановича вислідом 6-3, 6-2. У півфіналах Ю. Грабець елімінував Олька Поповича, 6-3, 6-3, а Ю. Витанович Володимира Булу 2-6, 6-2, 6-3. В комбінованій групі чоловіків і сеньйорів з одною програною, брат Дениса Чорнія Корнило вийшов переможцем у фіналі над Юрієм Вальчуком у про-сеті 8-2.

У групі сеньйорів минулорічний чемпіон молодшої групи Юрій Савчак переміг у фіналі свого приятеля Зенона Снилика, 6-0, 1-0, який через контузію м'яза у попередніх змаганнях не міг докінчити гри. У півфіналах Ю. Савчак елімінував Міляна Обрадовича, а З. Снилик Богдана Кутка.

У п'ятичленній групі юньйорів перше місце здобув Олександер Була, перемагаючи у фіналі Лесика Кальмана вислідом 6-3, 6-3. Третє місце здобув Тарас Грабець. Всі хлопці — це учасники тенісового табору. Чисельно в турнірі була заступлена родина Булів з Аргентини, які вже другий рік підряд вакаціонують в Америці. Батько грав в групі сеньйорів, а три його сини в групі юнаків.

Турніром, що його організував КЛК проводила комісія в складі: інж. Роман Ракочий, ст., Ю. Савчак, З. Снилик, Орест Кизик і О. Попович. Крім них нагороди фіналістам вручили: головний радний Володимир Квас, урядуюча і колишня „Міс Союзівка" Маріянка Сосяк і Арета Ракоча-Крушельницька.

ГЕНЕРАЛ ВЕСТМОРЛЕНД, виступаючи перед своїми співпрацівниками із 18-ої військової повітряної бригади, якою він командував під час Корейської війни, скритикував закон про наклепи в пресі, який фактично унеможливлює засудити пресу і телевізію за наклепи. Згідно з цим законом, офіційна особа, яка починає справу про наклепи, повинна доказати, що ці наклепи, були зроблені „зі злими намірами зробити особисту шкоду людині, або з умисним перекрученням правди". Він висловився за зміною цього закону і за створення спеціяльної організації, подібної до колишньої крайової ради преси, яка зайнялася б розгляданням скарг офіційних осіб на наклепи, які появляються у пресі.

ЩОДЕННА ГАЗЕТА китайських комуністів „Женьмінь жібао" опублікувала статтю, в якій накинулася на членів партії, обвинувачуючи багатьох з них в тому, що вони не змогли витримати випробувань нової економічної політики, що привела до ліквідації багатьох заборон, які існували в країні на протязі десятиліть. В статті вказується, що за останні три роки з партії за контрабанду, розтрати, хабарництво і спекуляцію іноземною валютою, в першу чергу долярами, виключені десятки тисяч комуністів.

РАК ГРУБОЇ КИШКИ є одним з найбільш чисельних від яких люди вмирають. З усіх форм рака тільки рак легенів є більш небезпечний. Рака грубої кишки легко витяти і запобігти дальшому розповсюдженню, якщо скоро його запримітиться, — твердять лікарі-спеціялісти у зв'язку з хворобою президента Роналда Регена.

РОБЛЕНЯ РУХАНКИ В щоденному житті людини запобігає різним серйозним хворобам, в тому атакам серця і ракам. Люди, які пережили уже одну серцеву атаку, повинні робити руханку, щоб підсилити серцеві м'язи. Щоб руханка була ефектовна, треба її робити з повною енергією і ритмом.

ТЕРОРИСТ-САМОВБИВЦЯ підірвав авто, „начинене" вибухівкою, в одному з районів міста Тібніт у Південному Ливані. Загинув він сам, два члени християнської про-ізраїльської міліції і десять мешканців міста. Це була третя за останні шість днів атака подібного роду, вчинена фанатиками у Південному Ливані.

КЕРІВНИКИ КРАЙОВОЇ комісії у виборах в Болівії повідомляють, що в неділю, 14-го липня, у виборах на президента країни і членів конґресу взяло участь більш як мільйон осіб з загальної кількости 2,1 мільйона зареєстрованих виборців. Деякі виборчі дільниці замкнули значно скорше, бо всі зареєстровані виборці вже проголосували. Про висліди виборів ще не повідомлено, але обсерватори вважають, що вони виявляться прихильними для консервативних сил.

Греція...

(Закінчення зі стор. 2)

жинецькі туристи, які вперше приїздять туди, не розуміють тамошніх звичаїв і традицій. Ось, наприклад, тепер за правління Андреаса Папандреу, всі святині також відчинені. Але Богослужбу правлять в деяких раз у рік, проте люди приходять масово туди і палять пахощі „щоб прогнати злого духа".

— Які ваші умовини життя і праці у Греції і що ви відтіль привозите?

— Я, як вам відомо, людина незаможна, живу з державної старечої пенсії від соціяльного забезпечення, а не з продажу своїх образів, які купує в мене головно молодь. У Греції найбільша мені полегша прожитку — харч, який далекий від американського стандартного харчу. Там, у Греції, досить мені знаменитої грецької салати і оливок. З своєї першої подорожі до Греції я привезла коло 200 речей, за другим разом коло 150, тепер тільки 80 — але і це не прийшлося легко. Найбільша кліматична перешкода — сильні вітри, від яких очі так болять, що годі малювати. Далі тепер там змодернізували корабельну комунікацію між островами з уваги на туристичний рух, але комунікація старими автобусами в Атенах і взагалі на суходільній Греції — дуже погана, трудно везти образи й клунки. Щоб оглянути всю Грецію і її острови — американські туристи мусять записуватись на такі подорожі вже тут, в Америці. Я привезла тепер 80 образів, що становлять мою цьогорічну „грецьку" виставку. Але хотіла б, щоби яких 40 найкращих складались на колекцію, яка залишилась би в якомусь музеї-ґалерії. Але де саме?!

Дякуємо мисткині за її згоду на переведення цієї розмови і ще раз придивляємось скарбам її виставки. Людмила Морозова купила за посередництвом покійного Івана-Володимира Кобзяра, піонера української громади в Гантері, похилену на один бік хатину „на курячих лапах". І приятелі скульптори пок. Сергій Литвиненко і хворіючий тепер Андрій Дараган (автори пам'ятника Шевченкові у Вінніпезі) допомагали фізично „випростувати" ту хатину. Морозова створила з нього музей, де найкращими експонатами не є щорічні виставки, а монументальний цілостінний образ „Полтавщина", портрети з-перед кількадесяти років і прегарний автопортрет намальований у 1942 році, під час страхітливої останньої світової війни. Поза тим — у тій „хатині на курячих лапах" є найменше яких 500 - 600 образів різної величини і тематики. Все це — олії, мальовані здебільша такою тонкою олією, що образи подобають на акварелі. Руїни грецької античної архітектури, пристані, кораблі, святині, море, скелі над морем, кипариси, схід сонця, і квіти — квітиквіти, стишені блідими фарбами і кольоритні, і в усіх тих образах видно руку великої мисткині, водночас тугої подивугідної жінки, яка тільки доброго і злого пережила у своєму довгому житті і все ще живе мистецтвом та творить непромінальні мистецькі вартості.

Посвячення надгробного пам'ятника І. Задорожному

Музика, твір безсмертний, — це об'явлення, вище від усякої мудрости і філософії
Людвик Бетговен

Приблизно 13 років тому рознеслася сумна вістка, що в Стемфорді помер визначний український диригент Іван Задорожний. Тоді то обернулася остання сторінка музичної діяльности, писана власним життям непересічної людини, працівника на музичному полі, що після Другої світової війни прибув до Америки засівати на новозораній ниві здорове зерно української невмирущої пісні.

Передчасно зійшов з арени українського музичнотворчого життя один із видатніших диригентів, представник молодшої ґенерації.

Довго після похоронів сл.п. Івана Задорожного не могло заспокоїтися українське громадянство, а передусім український музичний світ. Почалися старання увіковічнити його пам'ять та поставити на його гробі пам'ятник. З ініціятиви хорів — „Думка" в Ню Йорку, „Прометей" у Філядельфії та Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка в Дітройті почали збирати фонди, що їх в більшості придбано з концертів, влаштовуваних спільно для цієї мети.

Наше жертвенне громадянство допомогло зреалізувати цей проєкт. Могила з бігом часу почала занепадати. На могилі сл. п. Івана Задорожного — сумна пустеля, вкрита бур'яном.

Інтенсивна праця згаданих хорів та жертвенність поодиноких людей увінчалася повним успіхом, бо вже на тринадцятий рік після смерти Задорожного поставлено надгробний пам'ятник, гідний великої уваги та признання ініціяторам.

Сьогодні, в тринадцяті роковини смерти сл. п. Івана Задорожного, пригадується той час, коли українське громадянство так стихійно, так палко визнало заслуги, так гаряче подякувало йому за його працю та з таким пієтизмом та сумом з ним розлучалося, головно осиротілі хори „Думка", „Прометей" та Капеля Бандуристів, прощаючи свого улюбленого диригента.

Смерть боляче та до глибини зворушила почування усіх, що знали його особисто, як людину криштального характеру, людину винняткових людських та мистецьких прикмет, як це сказав у своєму слові найближчий приятель покійного з богословських студій у Львові проф. Василь Ленцик 2-го червня ц.р. під час відслонення та посвячення надгробного пам'ятника на цвинтарі в Бавнд Бруку. Урочистості ці, що їх заініціювали хори „Думка", „Прометей" та Капеля Бандуристів, а згодом перемінилися у церковно-національну подію, мали справді імпозантний перебіг. Сам акт відслонення, церковна відправа посвячення пам'ятника чотирма священнослужителями, покладення квітів, промови, усе це при чисельній участі любителів музики, хорів „Думка", „Прометей", церковних хорів з Нюарку, Елізабету та Перт Амбою, приятелів та знайомих, членів найближчої родини — дружини, дітей та рідного брата, що прибув з Польщі, щоб бути свідком урочистостей, все це немов якими нерозривними кільцями злучилося в ланцюг прекрасних вражень, що були найкращим висловом нашого признання та пошани до померлого.

Пам'ятник Іванові Задорожному.

Подяку ініціяторам та учасникам урочистости висказав рідний брат з Польщі, а другий брат проф. Львівського університету переслав у листі. Листовно привітали ініціяторів і учасників Капеля Бандуристів з Дітройту. На закінчення, англійською мовою промовив син сл. п. Івана Задорожного, дякуючи усім тим, що за їх стараннями поставлено тривалий пам'ятник його батькові. Програмою святкувань проводив Ігор Раковський, голова хору „Думка".

В серцях присутніх дзвеніла сильним акордом свідомість, незнищима сила нації, що видає таких синів, яким був і залишився у пам'яті тих, що з ним працював Іван Задорожний. Пам'ять музичного діяча нашого часу, пропаґандиста великих культурних надбань українського народу, завжди житиме у серцях і помислах тих, хто любить і шанує мистецтво. Його поява перед хорами, чи оркестрою звучатимуть, як відгомін справді прекрасного, а тому безсмертного.

Спів мішаного хору, що брав участь у посвяченні надгробного пам'ятника сл. п. Іванові Задорожному, проспівав на закінчення урочистостей „Видиш, брате мій".

З опущеними додолу головами кидали ми останній прощальний погляд на могилу та імпозантний, з чорного ґраніту пам'ятник, на якому вигравіювані слова — Іван Задорожний. На плиті, що прикриває могилу, вміщені знамена хорів „Думки", „Прометея" та Капелі Бандуристів.

Надгробний пам'ятник Івана Задорожного стоїть, як вираз глибокої пошани, признання та любови співаків згаданих хорів та великого числа приятелів і знайомих.

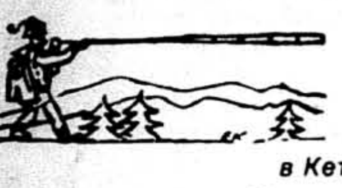
Михайло Добош

Стріча...

(Закінчення зі стор. 2)

ратські події, та про засоби, як у корені протидіяти тому. Не дискутується публічно якби то привернути той прихильний Заходові фанатичний арабський світ на сторону того Заходу, і таким чином покласти край арабському тероризмові, який найбільш загрожує Америці і цілому Заходові. Реґен бачить проблеми світу в контексті контроверсії Схід-Захід, але не може спромогтись на те, щоб розв'язати в тому сенсі в користь Америки близькосхідній конфлікт. Пригадуємо цю проблему для ілюстрації як дуже неконсеквентна американська зовнішня політика, і як дуже через недостачу ясно витиченої міжнародної політики, не тільки Америка, але й цілий світ, терпить, українську проблему включивши.

Совєтський Союз має великі досягнення своєї пропаґанди в Европі. А про силу цієї Европи йдеться у конфронтації з Кремлем. Европа хоче бачити стійку, послідовну, раціональну політику Америки, визначену на десятьліття наперед, незалежну від того, чи в Білому Домі-республіканець чи демократ. Вона хоче бачити більшу незалежність тієї політики від „лаббі" внутрішніх інтересів. Взявши до уваги вищесказане годі не дивитись песимістично на успіх грядучої конференції між Ґорбачовим і Реґеном у листопаді в Женеві.

На „Новому Соколі" гомонить радісно рідна пісня

Немов пташки з вирію, повертаючи до свого любого гнізда, злетілись українські діти — пластове юнацтво та новацтво — на пластову оселю "Новий Сокіл" в місцевості Норт Коллінс біля Баффало, щоб тут у гурті приятелів закріпити пластову дружбу та успішно і приємно провести цьогорічне таборування. Вірно впали слова першого наказу при відкритті таборів 6-го липня ц. р. „Хто хоч раз був на таборі „Нового Сокола", той засмакував його чарів і він повертається до нього часто."

Справді! „Новий Сокіл" має якусь таємничу притягаючу силу, бо як кожного року, так і в цьому біля 200 пластових дітей та молоді з різних міст ЗСА і Канади заповнили новацькі курені та розбили шатра на розлогих лісових полянах. Чому вони полюбили „Новий Сокіл?"

„Бо тут приємно таборується,і ми почуваємось немов вдома"— відповідає пластунка Таня. Також батьки ствердили, що їхня дитина має добру опіку, а таборове життя проходить під наглядом виховників і впорядників.

Табір Юначок "Світанок нового покоління" в числі 45 учасниць і 7-ох членів булави, взірцево упорядкований, розмістився на поляні, обрамований високопенним лісом. Комендантною є ст. пл. Наталка Шпічка, бунчужною ст. пл. Ася Бабюк, писарем ст. пл. Таня Кравс.

Табір юнаків розбив шатра широким півколом над глибоким яром. На дні яру протікає малий потічок. Комендантом табору є ст. пл. Андрій Пришляк, бунчужним ст. пл. Петро Елиїв, писарем ст. пл. скоб Мирон Рабій. Учасників 45 і 7 членів булави. Назва табору - 2988 - символізує і поєднує далеке майбутнє України з тисячоліттям хрищення Руси—України.

Табір новачок — "Летять мрії до небес" має 30 учасниць і 7 сестричок. Комендантною є пл. сен. Аня Духновська - Іскат, бунчужною сестричка Катруся Леонард писарем сестричка Леся Прокопець. Табором новаків "Сонце сміється до нас" проводить пл. сен. Ярослав Пришляк. Бунчужним є братчик Іван Чировський, писарем братчик Андрій Дмитріюк. Стан табору — 35 таборовиків і 7 членів Булави.

Духовну опіку обійняли о. декан д-р Павло Івахів, парох української католицької церкви в Баффало, і о. Богдан Сенцьо, парох української автокефальної православної церкви в Баффало. Лікарем таборів д-р. Александра Правак. Обов'язки медсестри сповняє пл.сен. Люда Коритко. Керівником таборової канцелярії є Оксана Кулик. Кухнею завідує пл. сен. Оленка Топорович. За безпеку басейну відповідає ст. пл. Юрій Кряк, спортовим референтом є ст. пл. Петро Стасюк. Табором завідує пл.сен. Ярослав Пришляк, референт таборів новосокільської Отк. Головою окружної таборової комісії, яка відповідає за розбудову і підготовку таборів, є пл. сен. Юрій Пашковський. Адміністрація таборів спочиває в руках :перший тиждень — ст. пл.Ореста Іскала,другий тиждень — пл. сен. Богдана Пашковського, третій тиждень — пл. сен. Маріяна Стасюка. Від 20-го і 21-го липня відбудеться "День Пластуна", який проходитиме під загальним пластовим кличем року "Захочеш — Здобудеш" та буде поєднаний з героями нескореної України.

На дні святкування Управа оселі, а особливо проводи пластових таборів запрошують українське громадянство, батьків таборуючої молоді і пластунів. Приїжджайте, пригляньтесь нашій пластовій молоді і спільно радіймо їхньою радістю і задоволенням. При тому оглянете усі поліпшення Оселі, виконані гуртом відданих приятелів „Нового Сокола".

Це вже 35-ті з черги пластові табори на цій першій пластовій оселі на новому поселені.

Братчик Славко

ТУАГ відзначило День Батька у Філядельфії

Тут у власній залі і на площі при 847 північ Френклін вулиці в неділю, 16-го червня ц. р. члени Товариства Українсько-Американських Горожан (ТУАГ) і українська філядельфійська громада святково відзначили День Батька .

Свято відкрив голова товариства Михайло Киндус, який привітав коло 300 громадян з Філядельфії і околиць, що зібралися, щоб вшанувати батьків і відзначити це традиційне свято, що його організує кожного року ТУАГ. Милою несподіванкою для учасників цього традиційного свята була присутність на залі наших катедральних отців. Щиросердечна подяка отцеві пароховї шамбелянові Михайлові Федоровичові і отцеві Юрієві Ворщакові, який відмовив молитву перед спожиттям вечері і смачних перекусок, які приготовили наші члени Кляра Хомин і Марія Викарчук. Управа ТУАГ і учасники вдячні отцям за їхнє позитивне ставлення до нашого найстаршого суспільно-громадського товариства, яке на протязі свого 76-річного існування виконувало позитивну працю для добра української філядельфійської громади.

Опісля учасники розважались під звуки доброї оркестри „Карпати" під керівництвом Олега Бродієвича. Деякі члени пенсіонери, які довгі роки були членами управи ТУАГ. висловили своє вдоволення і раділи, що теперішня управа товариства буде мати можливість краще розв'язувати всі проблеми, зв'язані із його життям.

Приємно було бачити молодих батьків, які зі своїми донями і синами забавлялись на площі, чи у залі. Треба ствердити, що велике число присутніх на цій зустрічі були батьки з молодшого покоління, які своєю участю в таких традиційних імпрезах підкреслюють свою приналежність до української спільноти, що є дуже важливим чинником у житті української громади на поселеннях під оглядом релігійним, культурним і суспільно-громадським.

Імпрезовий комітет, який очолював сам голова постарався, щоб учасники цього традиційного свята мали також і душевне задоволення. Тому під час імпрези була мистецька точка — виступ танцювального ансамблю СУМА під керівництвом Галі Козак-Левицької.

Опісля голова представив батьків, довголітніх членів ТУАГ, яким учасники зустрічі проспівали під акомпаньямент оркестри „Карпати" „Многая літа". Під час відзначення Дня Батька зустрілись приятелі, знайомі і сусіди, які обговорювали справи, що стосувалися до деяких проблем товариства і також дискутували наші загальногромадські справи, які в останньому часі стали більше актуальними у зв'язку з неоправданими нападами жидів на українську спільноту в діяспорі. Треба ствердити на підставі цих приятельських дискусій, що учасники зустрічі є проти двоподілу в українській спільноті. Вони вважають, що українська спільнота повинна об'єднано виступати в обороні невинних членів нашої спільноти, як також в обороні наших заслужених громадських організацій, яких обвинувачують у ніколи ними не доконаних злочинах, називаючи їх коляборантами, воєнними злочинцями, терористами тощо. Дискусії продовжувалися до пізнього вечора.

На закінчення було тягнення льосів, яке провів голова. Ця успішна імпреза принесла для товариства не тільки матеріяльну користь, але й моральну, доказом чого може послужити присутність молодшого українського покоління, яке цікавиться життям української громади, що є запорукою дальшого продовження життя найстаршого Товариства Українсько-Американських Горожан у Філядельфії.

В. Яців

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Коли пишемо ці рядки, у віщій лізі копаного м'яча СССР відбулися ігри 15-ої рунди за звання чемпіона. Згідно з дотеперішніми вислідами в показнику табелі ігор вищої ліги веде київський клюб "Динамо",який тренує Валерій Лобановський. Як відомо, в минулих роках Лобановський був змушений виконувати обов'язки тренера збірної СССР і в часі його відсутности київляни втратили чолову позицію, що її вони втримували на протязі довгих років.В минулому році Лобановського звільнили з вищезгаданої посади, і він, повернувшись до Києва, перейняв під своє кермо знову свій улюблений клюб, який під його проводом в цьогорічному сезоні не тільки веде в показнику ігор між 18- ма різнонаціональними клюбами вищої ліги, але і дійшов до фіналу за чашу СССР.

Не зважаючи на звичайний робочий день, четвер, 28-го травня ц.р. , на ці змагання з найкращим російським клюбом, яким тепер є "Спартак", на київський Центральний стадіон прийшло 100,062 глядачі. Такої кількости глядачів вже давно не було на змаганнях київської дружини. Згідно з прагненнями киян, перемогу здобули футболісти столиці України,сухим вислідом 2:0.

Виступаючи після змагань на пресовій конференції тренер російської дружини М. Старостін, між іншим,сказав...-"Сил у спартаківців на рівних боротися з лідером виставило лише в першій половині зустрічі. Після перерви вирішальною виявилася перевага українських футболістів у швидкості та фізичній витривалості. Поза всяким сумнівом" Динамо" сьогодні було сильніше..."

В чергових змаганнях, що відбулися теж на київському Центральному стадіоні з іншим сильним російським клюбом, минулорічним чемпіоном ленінградським "Зенітом", у суботу,8 червня ц.р. , цим разом при участі 53,400 глядачів,українські футболісти перемогли вислідом 3:1. Після цього київляни розпочали серію змагань на виїзді, де и перших змаганнях в Еривані закінчили внічию 1:1. В складі київлян в цих змаганнях виступали: Михайлов, Безсонів, Балтача, Яремчук, Дем'яненко,Рац, Кузнецов, Баль,Заварів, Бєланов, Яковенко, Блохін, Михайличенко. Другу позицію після київлян в показнику табелі ігор займає сильна українська дружина „Дніпро" з Дніпропетровського. В той час,коли в Києві проходив великий змаг між українськими й російськими футболістами в Дніпропетровському при участі 30,000 глядачів „Дніпро" осягнуло перемогу з відомою грузинською дружуною Тбілісі„Динамо" вислідом 2:1. Після цього успіху „Дніпро' закінчило внічию 1:1 зустріч у Ростові з місцевим військовим клюбом СКА та зазнало поразки з українським клюбом „Чорноморець" з Одеси 1:2. В складі „Дніпра" виступають: Краковський, Чередник, Багмут, Пучков, Лисенко, Лютий, Кузнецов, Литовченко, Ділай, Протасів, Таран. Нерівно в цьому сезоні виступає відомий український клюб вуглекопів „Шахтар" з Донецка, теж фіналіст за чашу СССР. В двох останніх виступах „Шахтар" переміг у чебе вдома СКА Постов 3:1 та закінчив внічву зустріч в Москві з місцевим „Спартаком" 1:1.

Перед цими успішними виступами „Шахтар" зазнав неприємної поразки у Воронежі з місцевим клюбом „Факел" 0:1.

В складі цієї української дружини виступають: Єлінскас, Варнавський, Сопко, Симонов, Ященко, Журавльов, Соколовський, Кравченко, Морозов, Раденко, Грачов, Акименко.

Після серії невдач у попередніх рундах, успішно виступає „Чорноморець"Одеса.В двох останніх змаганнях „Чороморець"переміг у себе вдома клюб „Торпедо" Кутаїсі вислідом 3:0 і як вже згадано, „Дніпро" Дніпропетровське 2:1. В складі українських моряків виступають: Гришко, Романчук, Третяк, Іщак, Плоскина, Сахно, Морозов, Ковач, Пасулько, Юрченко, Шарій, Горячев.

Харківський клюб „Металіст", що вже другий рік бореться за втримання себе у вищій лізі, переміг у себе вдома „Зеніт" Ленінград 1:0, а вже в черговому виступі на свому стадіоні зазнав погромної поразки з російським клюбом „Спартак"0:7. Показник табелі ігор вищої ліги СССР після 15-ої рунди змагань:

	Точок	Голів
Київ „Динамо"	22	27: 9
Дніпропетровське„Дніпро"	20	24:11
Москва „Спартак"	19	25: 8
Москва „Торпедо"	19	19:10
Тбілісі „Динамо"	18	18:13
Мінськ „Динамо"	17	15: 9
Алма-Ата „Кайрат"	14	12:17
Донецьк „Шахтар"	13	20:20
Одеса „Чорноморець"	12	19:28
Воронеж „Факел"	12	9:15
Ленінград „Зеніт"	11	17:17
Кутаїсі „Торпедо"	11	10:19
Баку „Нефтчі"	10	11:16
Харків „Металіст"	10	13:21
Москва „Данамо"	10	18:16
Ростов СКА	10	14:21
Вільнюс „Жальгіріс"	9	13:26
Єреван „Арарат"	9	14:21

(от)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 21-го ЛИПНЯ 1985 р.

Кліфтон, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64-ий Відділ, від год. 1 до 3-ої по пол. в залі церкви Св. Марії на Вашінґтон вул. у Кліфтоні. Проситься членство прибути на збори та забрати чеки-дивіденти. — За Управу — Ів. Бурний.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

